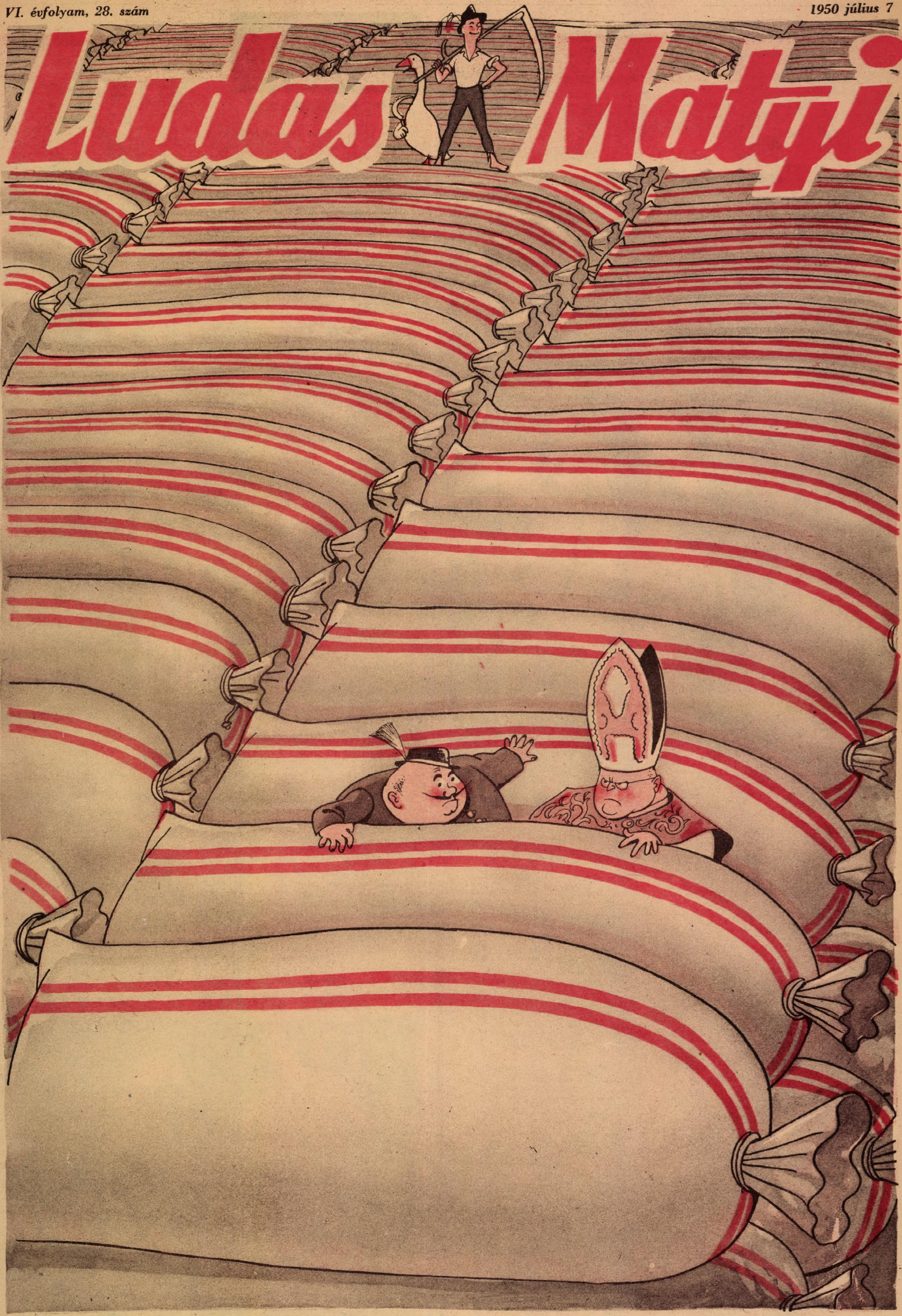
VI. évfolyam, 28. szám 1950 július 7

Ludas Matyi

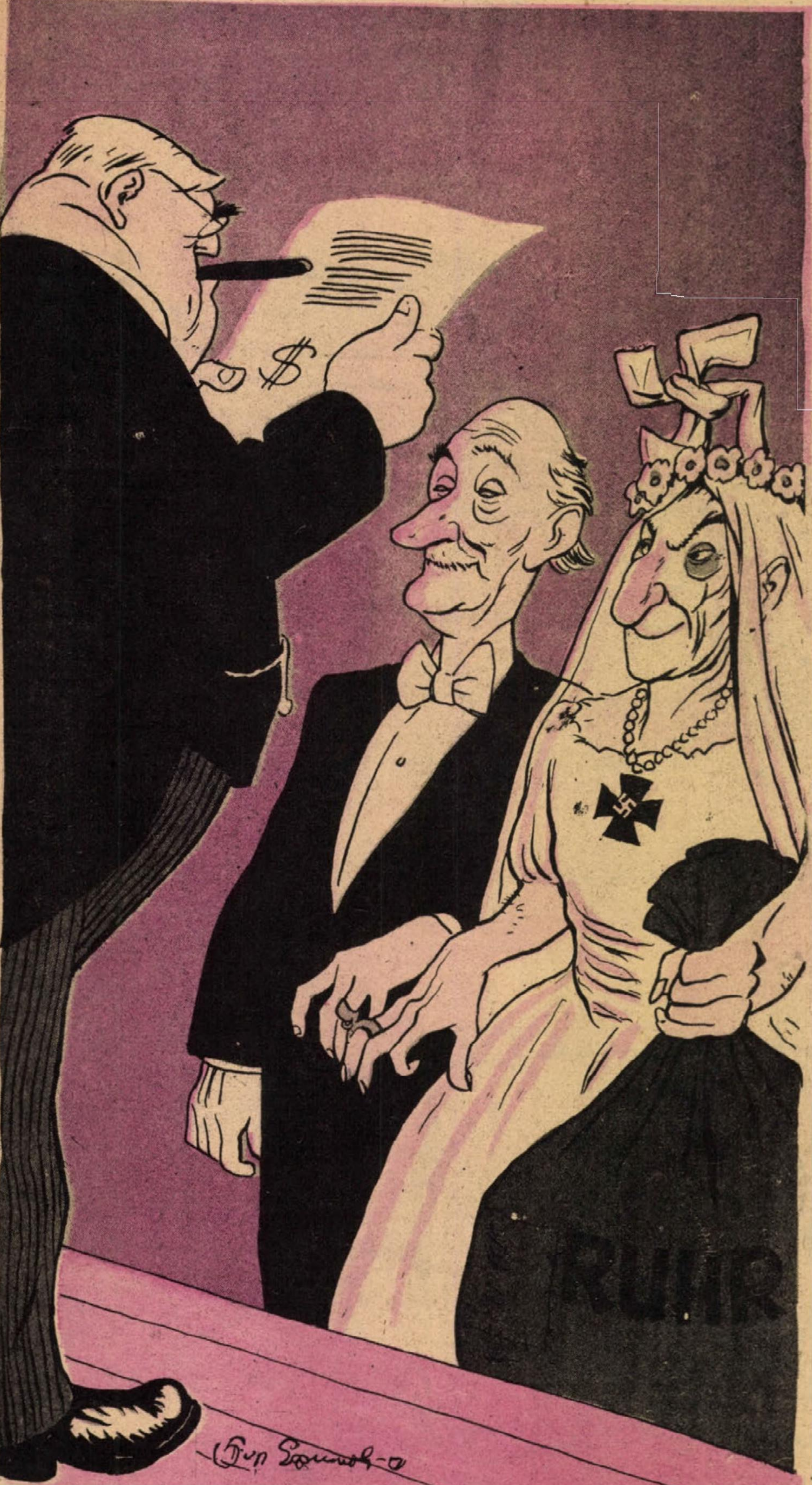

— *Tudod, mi nyom engem, kulák fiam?*

— *Az, ami engem püspök uram. A jó termés...*

70 fillér

Házasság amerikai számlára

A vőlegény: Schuman, a menyasszony: Adenauer, megáldja őket a Wall-Street...

(Jefimov rajza a Krokodilból)

SZERGEJ MIHÁLKOV:

Az orvosnál

Cipőin villogott a viksz,
Orvoshoz ment el miszter X
És így szólt: — Arról volna szó,
Hogy én, a vén rágalmazó
Holnap Moszkvába indulok,
De így mennem nem jó dolog,
Mert felismernek. Ha lehet,
Csináljon nékem új fejet! . . . —
Az orvos: „Lássuk csak nohát,
Majd megvizsgálom, mondjon á-t!"
— Bééé! Ugy megszoktam igazán,
Hogy mindig mást beszél a szám,
De lépem, májam nem beteg,
Hát mondja csak, remélhetek? —
„Természetes!' 'Egy pillanat,
S már nincs feje! Kutat, katat
A doktor raktárában. Ej,
Jön is, kezében ott a fej,
S az ismert régi fő helyett
Felvarrja ezt az új fejet.

„Kész!" — szól. S a tükörképfelett
Kliense majd kővémered:
— Oóó! Nem kell más fej semilyen,
Ragassza vissza volt-fejem!
Teremtőm! — jajgat és csak áll,
Mi lett belőlem most — sakál! —
„Igen, sakál! Elmondhatom,
Már régen dolgozom azon,
Hogyha disznó egy dzsentlmén
Látsszék meg a disznófején,
Buták, — szamárfőt hordjatok,
És kígyóét, — ti aljasok!
De ön az első s kiderült,
Hogy a kisérlet sikerült."

Találkoztunk én, te meg ő,
Baráttal, aki hitszegő,
Tudjuk, ki árthat és ki jó,
Melyik riporterük kígyó,
S hogy általában milyenek,
Akiket ideküldenek.
De őket mi — s ez a siker —
Felismerjük, orvos se kell!

Kapuvári Béla fordítása.

NYÁRI KOPASZSÁG

Kétféle kopaszságot különböztetünk meg. Van nyári és ugyancsak van téli kopaszság. A téli, vagy tök-kopaszságot maga a természet okozza, a nyárit, maga az ember, azzal, hogy amúgyis kopaszságra hajlamos fejét leborotváltatja, amivel előleget vesz fel a tökkopaszságra, azzal a gondolattal, hogy télire erősebben, dúsabban fog kinőni.

Minden szakember tudja, hogy ennek a nyári kopaszositásnak semmiféle gyakorlati értelme nincs. Vannak akik húsz esztendeje kopaszok, minden nyáron leborotválják a maradék kis hajukat abban a reményben, hogy majd kinő újra és jobban, de sohasem nő ki, csak fogy. A vak hit megmarad, a haj kihullik, mint a vaj.

Hihetetlen és érthetetlen az emberi butaság, ha saját fejéről, illetve hajáról van szó.

A haj leborotválása a dúsabb hajnövéssel olyan viszonyban van; az esély az új, dús hajtermésre pontosan annyi, mintha az ember leborotválna egy hervadó partvist és arra várna, hogy a lószőr új életre keljen És ez csak a legritkább esetben szokott előfordulni.

Le a bürokráciával!

Tánc a vágógépkés körül

Február 17-én a Nyomda és Papírfeldolgozóipari Központ 9.376/1950. KE. számú utasítására azonnal jelentenünk kellett az 1950. évben szükséges vágógépkések adatait a Könnyűipari Minisztérium II. Főosztályának, amit mi azonnal meg is tettünk. Az ügyben a következő lépés az azonnal kért adatokra május 13-án történt, amikor a Nyomdagépjavító NV-tól levelet kaptunk, melyben közölte, hogy a vágógépkéseket ő fogja elkészíteni, ezért a kések adatait megrendelés formájában sürgősen küldjük be, hogy az ügy elintézését folyamatba tehessék. Mi a megrendelést a kért adatokkal május 19-én megküldöttük.

Május 23-án újabb levelet kaptunk a Nyomdagépjavító NV-tól, melyben rendelésünket visszaküldte azzal, hogy rendelésünket közvetlenül a Szegedi Késárugyárnak szíveskedjünk megküldeni.

Május 30-án, tehát újabb rendelést adtunk fel az összes adatokkal, most már a Szegedi Késárugyár NV-nak és nyugtalankodó vágóinkat megnyugtattuk, hogy most már rövid időn belül elintéződik az ügy, a kések meglesznek. Erre, — valóban rövid időn, két napon belül, — levelet kaptunk Szegedről, a levélben a Késárugyár közölte, hogy legnagyobb sajnálatukra a rendelést nem áll módjukban elfogadni, rendeljük meg a késeket a Nemesacél és Szerszámértékesítő NV-nál. Vegyes érzelmekkel eltelve fordultunk ezek után a Nemesacélhoz és mint kiderült, még vegyesebb érzelmek is jogosak lettek volna, mert szíves tudomásunkra hozták, hogy bár ők valóban Nemesacél és Szerszámértékesítő NV, de ezt a nemesacél szerszámot, — t. i. a vágógépkést —, ők csak felettes szerveik utasítására készíttethetik el.

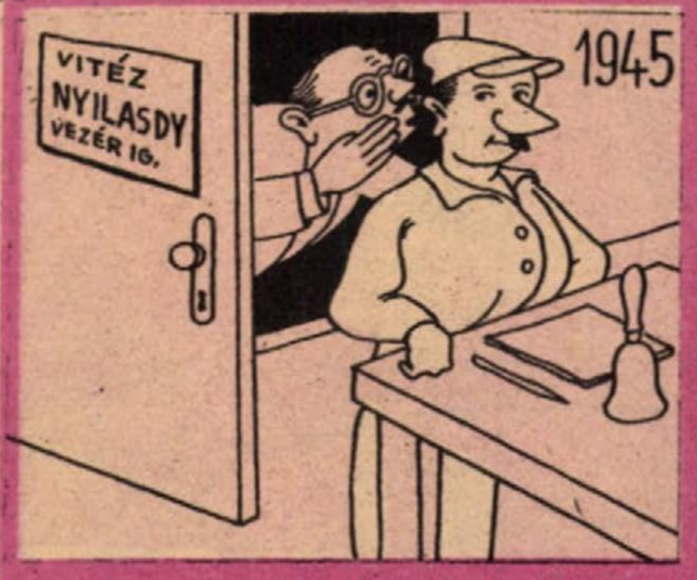
Haladéktalanul megtettük a szükséges lépéseket, hogy a Nemesacél és Szerszámértékesítő NV. megkapja a külön utasítást felettes szervétől, a nemesacél szerszámok elkészítésére. Ez az utasítás nyilván megtörtént, mert a Nyomdaipari Központ f. hó 22-i levelében felhívott bennünket arra, hogy a vágógépkésekre adjuk fel a megrendelést a Nemesacélhoz. Mi azonban óvatos emberek vagyunk és mielőtt a rendelést feladtuk volna, megkérdeztük a nemesacélt, hogy mi a véleménye a dologról. Nem nehéz kitalálni az előzmények után, hogy mi volt a véleménye. Az ügy intézője, — többszöri megbeszélés után, és főosztályvezetőjével történt megbeszélés után, — felelőssége teljes tudatában 26-án reggel kijelentette, hogy a rendelést nem veheti fel, fogalma sincs, hogy hová forduljunk, talán a Szegedi Késárugyárral közvetlenül kellene megállapodást létesíteni.

A vágógépkések ügyében mi eddig kb. hússzor telefonáltunk és legszerényebb számítás szerint is legalább 10 munkaórát eltöltöttünk az üggyel az elmúlt négy hónap alatt. Ennyit mi, hogy azonban a többi érdekelt nyomdák menynyit, arra vonatkozólag nincsenek adataink.

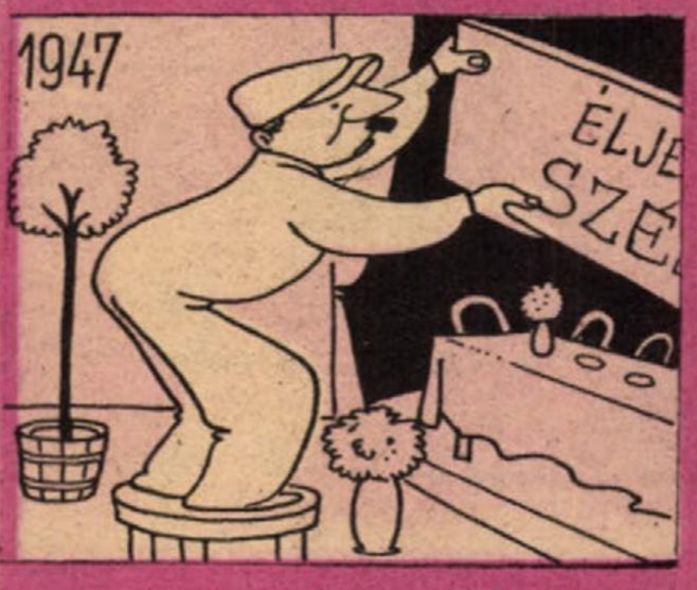
Bízunk abban, — mást mit tehetünk, — hogy a vágógépkés-ügyet valaki végül mégis csak megoldja, ami annál is inkább kívánatos, mert késeink nem bírták úgy a hosszú huzavonát, mint idegeink, és idő közben tönkrementek, teljesen elkoptak, bár vágómesterünk Mechlovicsek elvtárs véleménye szerint nem annyira, hogy amennyiben két héten belül nem szerzem meg az új késeket, el ne tudja vágni velük a nyakamat. Mivel a kivégzésemig megadott kéthetes határidőből három óra már eltelt, kérem az illetékeseket, hogy most már valóban sürgősen intézkedjenek. 26 éves vagyok, sokat szeretnék még élni és dolgozni.

Bánki Sándor
a Játékkártyagyár és Nyomda NV. anyagbeszerzője.
Bpest XI., Bercsényi-u. 12. II 5.

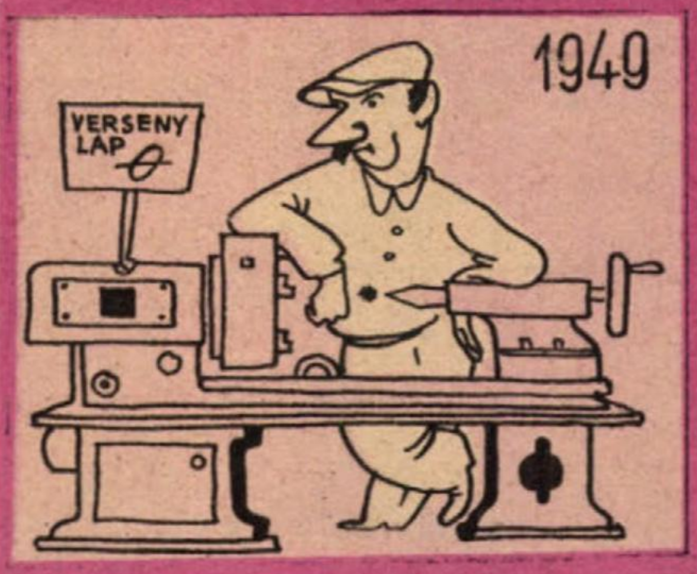
Egy jobboldali szocdem életrajza

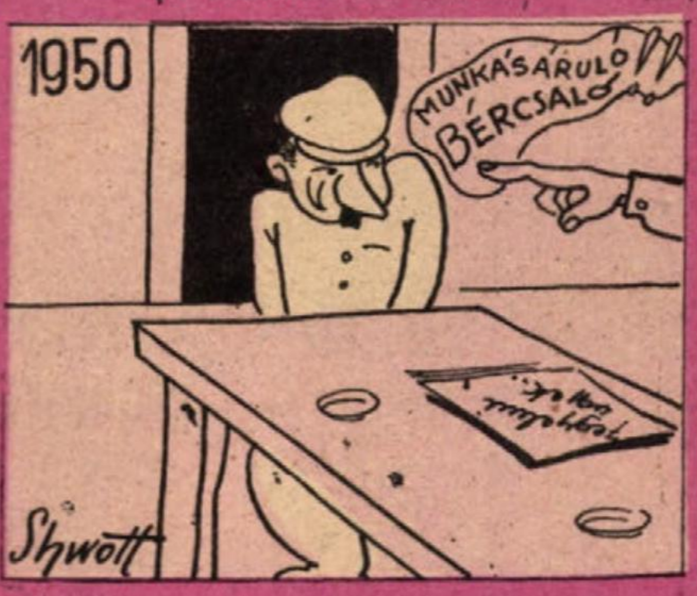
A vezér súgott neki a tanácsteremben.

Széligék szállácsinálója volt.

A munkát szabotálta.

Ujból a tanácsterembe került.

Ennek a hölgynek vaj van a fején

Reakczy Jóskáné bemegy egy Közért-tejfiókba.

— Van vaj? — kérdi.

— Van.

— Van? — ráncolódik össze Reakczy Jóskáné homloka. — Akkor nem kérek.

Mitől döglik a kutya?

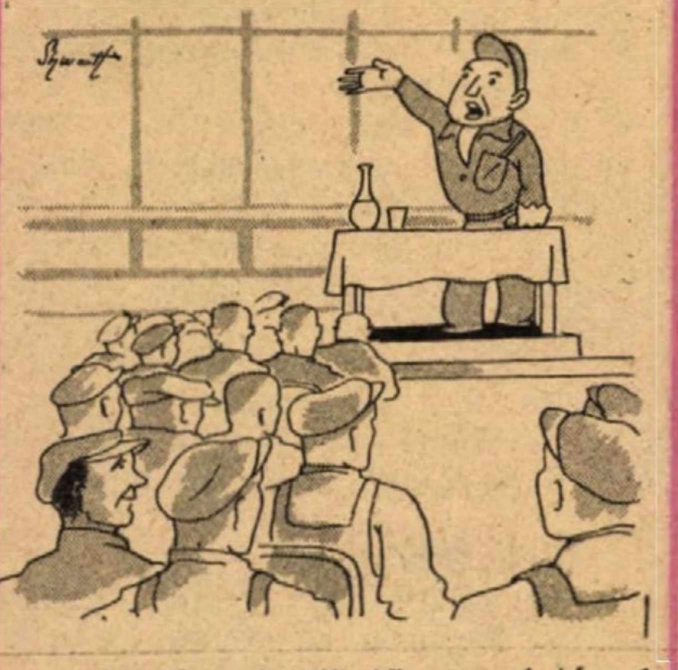
— Pont ennek a hiszékeny kutyának adta be a hülye rémhíreit?!

Megmagyarázom!

— Mit mondasz Benőke? Hogy magyarázzam meg neked a rádiót, ha én értem? Hehehe... Izé... Nézd Benőke, én megmagyarázom neked, de tudd meg, hogy a bácsi mindent ért s ezért illetlenség azt mondani, hogy „ha értem". Es vedd tudomásul Benőke, hogy a bácsi örül, ha az olyan kis gyerekeknek, mint te vagy Benőke, valamit megmagyarázhat. Csak szépen és illedelmesen kell kérni a bácsit, Benőke és nem szemtelenül és kihivó hangon, mint ahogyan te kérted, mert akkor a bácsi mielőtt megmagyarázná neked a rádió működését, előbb illemre tanit. Nagyon szép és derék dolog Benőke, hogy téged a rádió működése érdekel és nem csodálom, hogy nem érted, miért tud zenélni ez a doboz itt az asztalon, de máskor így mondd: bácsi kérem szépen, tessék szíves lenni megmagyarázni nékem, hogyan működik a rádió, hiszen a bácsi mindenhez ért. Na látod Benőke, igy már egészen másképen hangzott volna a te kérésed és ha igy mondtad volna, akkor a bácsinak nem kellett volna téged kioktatni, mielőtt megmagyarázza, hogy hogyan is működik a rádió. Mert hidd el kisfiam, hogy sokkal szebb, ha egy ilyen kisfiú — mint te vagy Benőke — mindenkivel szépen udvariasan beszél, mert akkor csak barátokat szerzel s az udvarias kisfiúknak a bácsi is sokkal szívesebben magyarázza meg, hogy hogyan is működik a rádió, mert hidd el kisfiam, nem olyan boszorkányos dolog az, megvan annak a maga magyarázata. Csak persze az kell hozzá, hogy a bácsinak kedve legyen megmagyarázni, dehát hogyan is lehetne kedve, a mikor elszomorítod őt az udvariatlanságoddal. Majd ha felnősz kisfiam, látni fogod, hogy illedelmes magaviselettel mindent el lehet érni — nemcsak az ilyen csekélységet, mint a rádió megmagyarázása, — az udvariatlansággal pedig semmit sem lehet elérni, ezt jegyezd jól meg magadnak, Benőke. Na, már most kisfiam, ami a rádiót illeti — ne nézz rám kisfiam olyan tágrameredt szemmel, aki kíváncsi, az hamar megöregszik, látod, a bácsi sosem kíváncsi, te meg milyen kíváncsi vagy, — szóval ami a rádiót illeti, már régen tudnád, ha nem kellene folyton illemre nevelni. De hidd el kisfiam, hogy bármennyire is érdekes a rádió működése — amit mindjárt megmagyarázok, — az illedelmes magaviselet is fontos és hiába tudsz te bármilyen sokat bármiről, rossz modorod miatt semmire sem fogod vinni. Hogy micsoda? Hogy beszéljek már a rádióról? Még sürgetni merészelsz? Mars innen, haszontalan kölyök.

TABI LÁSZLÓ.

Munkaidő alatt tartott értekezleten hallottuk

Előadó: A döntő az, elvtársak, hogy a munkaidő minden percét használjuk ki!

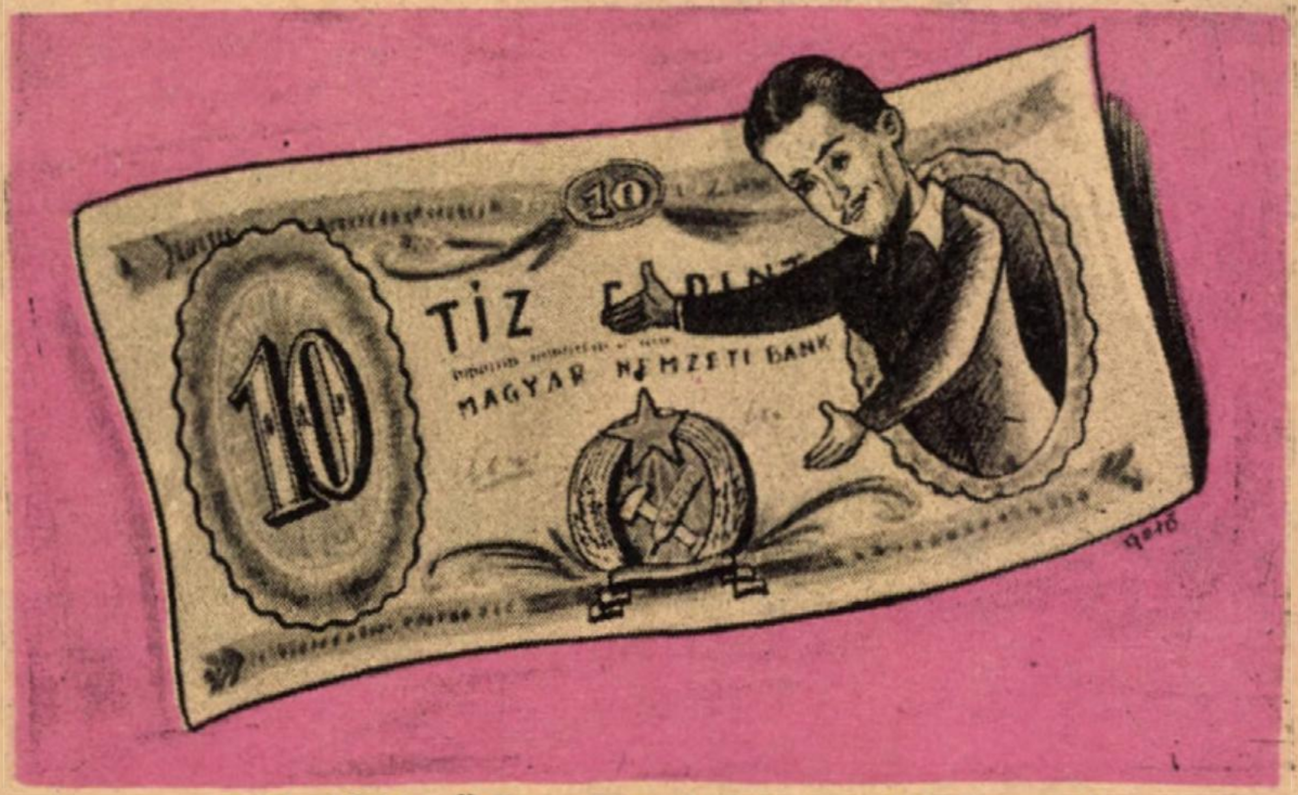
Hajnal KOREÁBAN

Koreaiak: Elvtársak, nekünk most kel fel a nap!

Angolszászok: Nekünk most megy le a nap...

Új 10, 20 és 100 forintosok a Népköztársaság címerével

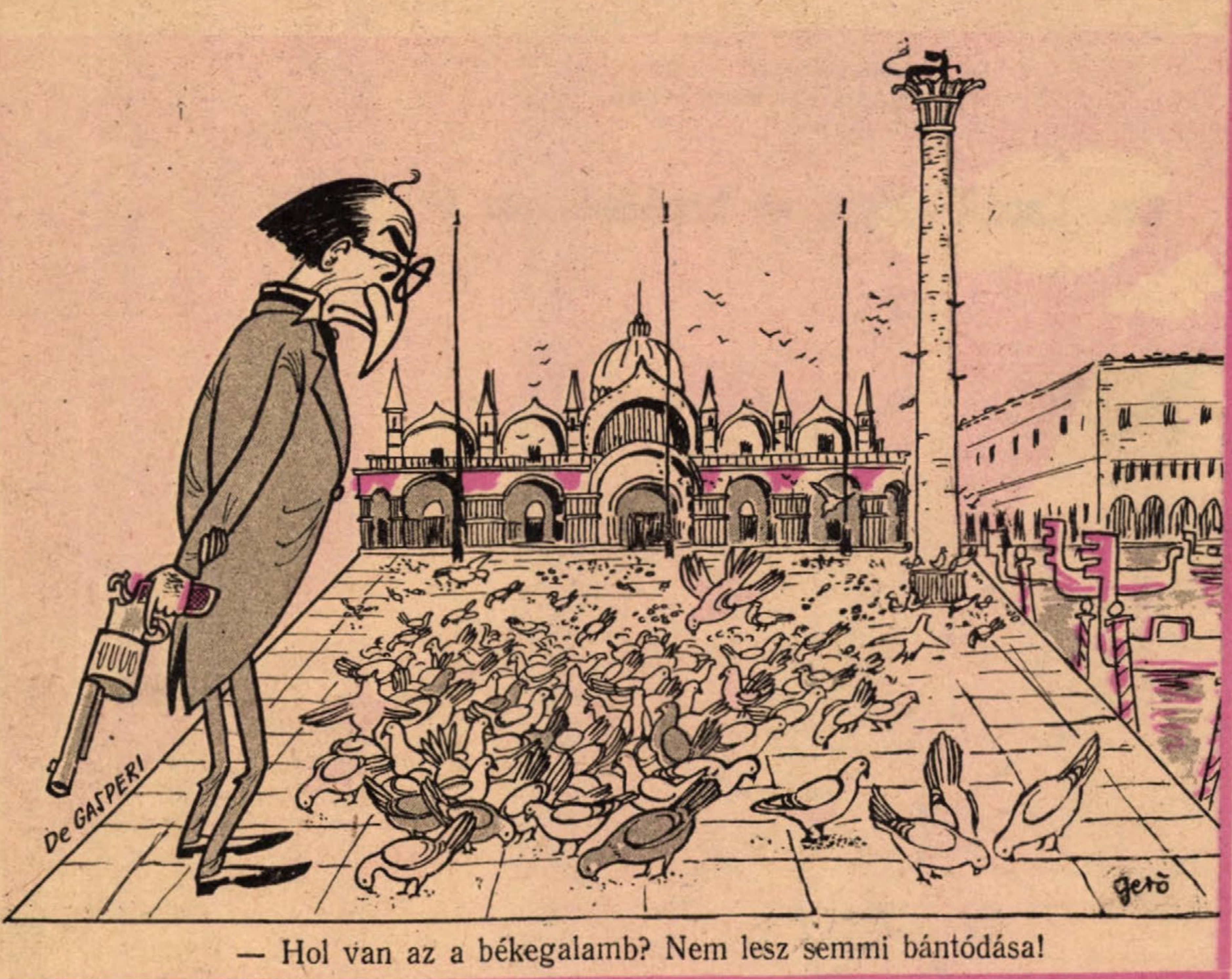
Petőfi: Öröm pénznek lenni az új címerrel!

Hasonló hasonlónak...

Titó: Keblemre, öreg fasiszta!
Franco: Te is öreg fasiszta vagy!
Titó: Na ja, de te öregebb vagy, mert rólam még csak két éve tudják!

De Gasperi a béke állhatatos ellensége

— Hol van az a békegalamb? Nem lesz semmi bántódása!

LUDAS MATYI A KULÁKFRONTON

A termés ellenségeinek éjszakai tanácskozása

Az eminenciás püspök úr, a rémhírfront vezérkari főnöke, Zsíros úr, a szabotőrcsapatok parancsnoka, és Ürge tábornok, a földalatti tevékenység vezetője.

A KULÁKOK 5 fajtája

1. A jó kulák.

Ennek olyan a szava, mint a pergetett akácméz. Mindenkit fiamnak, lelkemnek, meg galambomnak szólít.

Még a cselédjének is azt mondta, amikor az a bérét kérte:

— Mit? Pénzt? Ha sokat ugrálsz, — majd mindjárt megmondom édes fiam, hogy mi jár neked!

De szerencsére nem ő mondta meg, hanem a Défosz.

2. A toprongyos.

Ez olyan rongyosan jár, hogy a madárijesztő, kulák hozzá képest. Bakancsot hord, aminek a talpa spárgával van a felsőbőréhez kötözve, pedig otthon hat pár rámáscsizmája van. Az inge szép szürkésfekete, a nadrágjának a két szára négy félszárból áll, pedig otthon nyolc rend ruhája van a sifonérban.

— Én vagyok a kulák? — szokta mondani. — Hiszen kilátszik az ülepem.

Azonban elfelejti, hogy nemcsak az ülepe látszik ki, hanem a kataszteri tiszta jövedelme is.

3. A bizakodó.

Ez titokzatos, de sugárzó képpel jár a világban.

— Nem baj — mondta tavaly augusztusban. — Egy hét mulva úgyis kitör a háború.

Amikor a háború nem tört ki, csak legyintett:

— Nem baj, egy hét mulva úgyis itt a vasmenyasszony az égig érő gyertyával.

Amikor a vasmenyasszony az égigérő gyertyával nem jött el, csak nevetett:

— Nem is fontos, egy hét mulva úgyis itt a világ vége.

Azt várja azóta is, de most már ő is kezd egy kicsit meginogni.

4. A dolgos.

Ez kidüllesztett mellel mondja:

— Mit akarnak tőlem? Én is dolgoztam világéletemben!

— Mit dolgozott?

— Azt már elfelejtettem.

5. A családos.

Ez elgondolkozva mondja:

— Csak tudnám, miért tartanak éngem kuláknak! Jó, ötven hold föld van a nevemen, de abból voltaképen húsz hold az anyósomé, tizenöt hold a vejemé, húsz hold az ángyomé . . .

— Várjunk csak! Ez már ötvenöt hold! Ki se futja az ötvenből!

— No látja! Még a semminél is kevesebb földem van . . .

Gergely Miklós

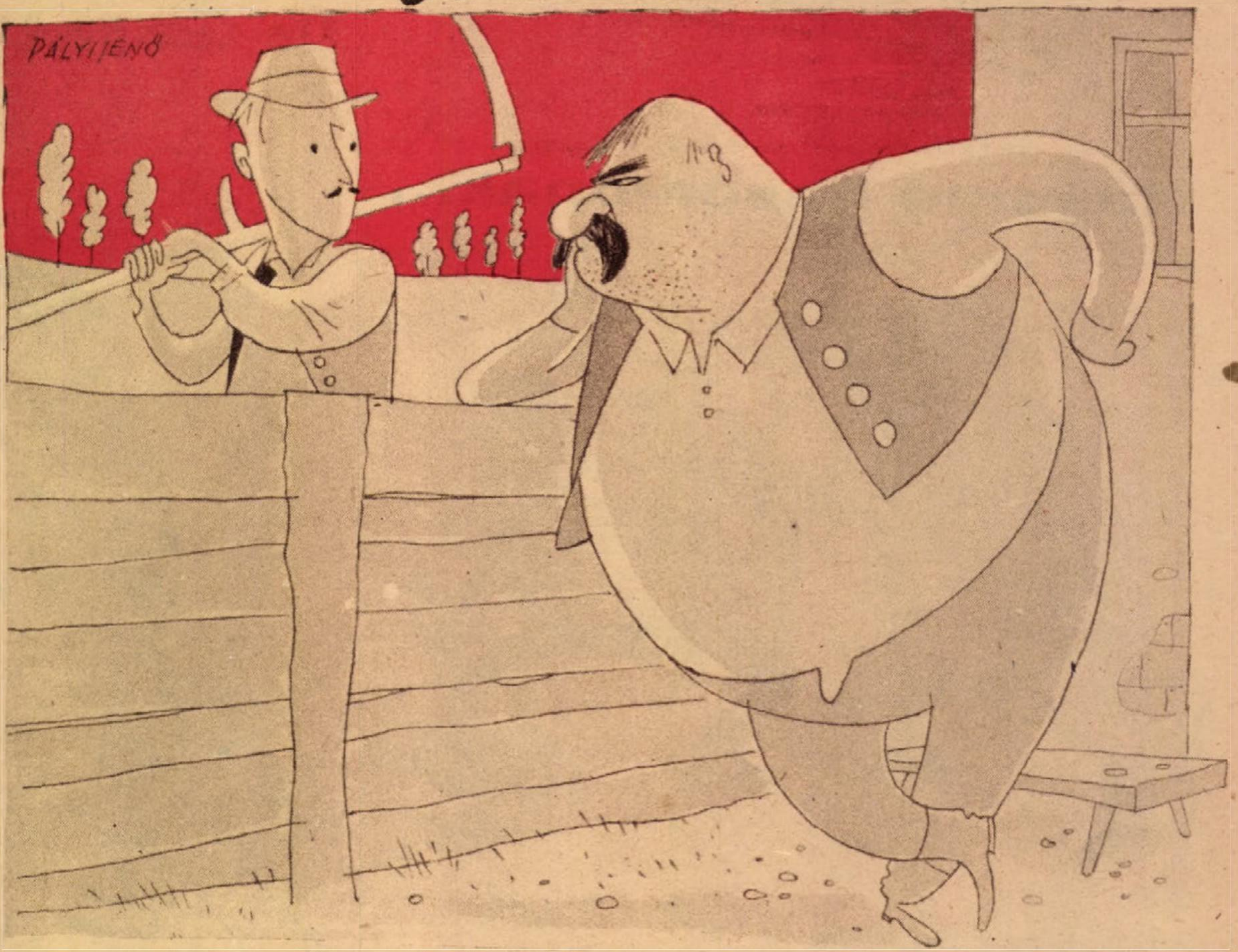
Kulákok bogárlesen

— Ez kolorádóbogár, komám?
— Nem, csak egy káposztalepke.
— Ezt a pechet . . .

A sógora is kulák

— Nem arat, Zsíros úr?
— Nem, mert kölcsönadtam a kaszámat a sógoromnak.
— Akkor hát a sógora arat?
— Nem, mert azt mondja, ő nem arat kölcsönkaszával.

Nem kapált eleget, ne kapáljon más se

— Mit csinál itt ez a kulák, Julis?
— Úgy látom, a kapálás ellen kapálódzik.

Minden kezdet nehéz

Nincs kellemesebb dolog nyáron, mint egy jó fürdőzés, zsupsz bele a vízbe és a hűs habos hullámok mossák, simogatják az ember testét s a nap, ez a megbolondult kazánfűtő a vízben élő számára el van intézve.

E pár sor írás hőse, Söréth Vendel sem véletlenül vetkőzött alsógatyára, hanem bele akarta magát zsuppolni a vízbe s a kék Duna szürkészöld hullámaival akarta mosatni testét. Csak sajnos nála az akarat nem szárnyas paripán, hanem mankón bicegett s mindenféle elhatározás előtt hosszasan töprengett megtegye-e, belekezdjen-e az akarat tárgyába, mert nem akart ő elhibbantani semmit az égvilágon.

Vendel gyomra idegesen remegett, féligszívott cigarettákat dobált el s egyre töprengett. Mégsem kell megvetni az önmarcangoló Vendelt, mert a történelem bizonyság rá, hogy hajdani nagyságok, ismert nevek viselői is gyakran estek töprengésbe sorsforduló előtt.

Igy volt ez Sardanapallal a babyloni főmuftival, aki három napig homokban tartotta a fejét, míg rájött, hogy érdemes háborút kezdeni, amely földi javakat hoz. Arra három percnél rövidebb idő alatt jött rá később, hogy nem volt érdemes háborút indítani, amely nem hozott, hanem elvitte a földi javakat.

Az újkor is tud néhány latolgatóról, mi azonban maradjunk Söréth Vendelnél, izguljunk vele, megteszi-e, elszánja-e végre magát. Szegény Söréth valóban szörnyen nézett ki, ami tépelődését illeti s az őrülettől alig két hajszálnyi távolság választotta el, mikor véletlenül eszébe jutott Julius Caesar s a jeles római kimentette a válságos helyzetből.

Emlékezett rá ugyanis, hogy egy bizonyos folyóval kapcsolatban Caesar is kényes helyzetbe került, ahol a tépelődés a fele eszét elvette. Caesar, ahogy öreg naptárak és a vén Plutarkosz leírja, több napon keresztül mozdulatlanul állt a víz előtt, állát kezéberakta, aztán megindult és ácsorogni kezdett, majd megszagolta a vizet, lábát több órán keresztül belelógatta a vízbe és kezével nyuládozott a habokba, végül elkiáltotta magát:

— Utánam gyerekek — és belegázolt a Rubikonba, abba a patakba vagy folyóba és megfürdött az egész néppel, végül átmentek a túlsó oldalra.

Ezekután Söréth sem tétovázott tovább. Teljesen lekopírozta Caesar módszerét, amely sajnos nem vall egyéniségre, dehát Sötéth szürke egér volt a népek tengerében, és nem seregek ura, mint a később kupánütött imperátor.

Mint ahogy Caesar tette, ő is belelógatta először a bal, aztán a jobb lábát, kezével is nyuládozott, majd örömteli hangon felkiáltott:

— Jé, nem is olyan hideg!

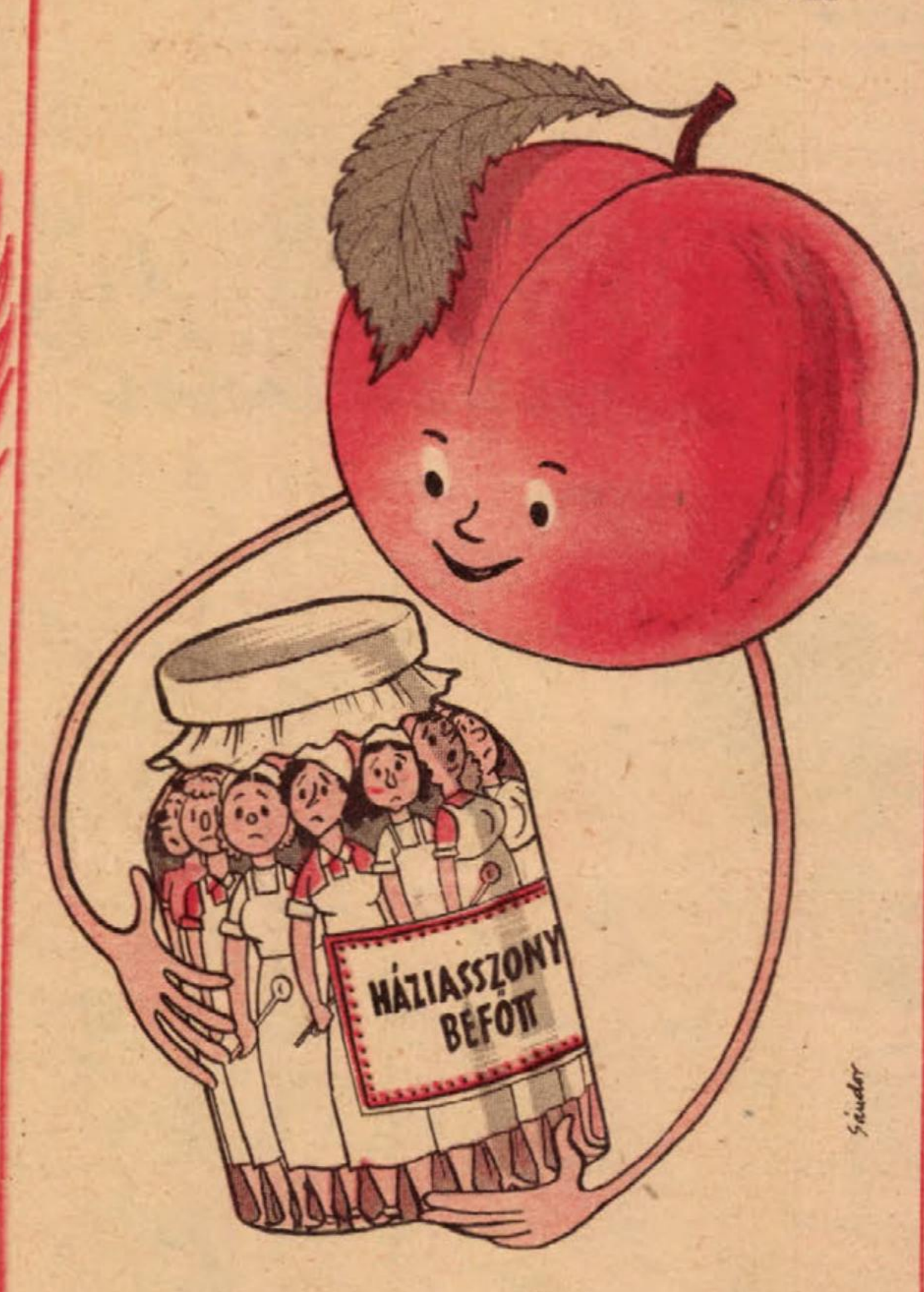
Utána óriási akarással belevetődött a vízbe, kutyaúszással átkelt a másik partra s amikor újból szárazra mászott, nem minden alap nélkül érezte úgy, hogy Julius Caesar óta hasonló nagy tettet még senkisem hajtott végre.

Nagy S. József

Pax: Most írja alá a legnagyobb pártfogóm!

Egy háziasszony lidércálma

A barack: Jól kidunsztoltam és sok szalicilt raktam rá...

Truman úr szórakozik

Truman: Repülj, repülj, kétpettyes koloradóbogárka...

(A berlini Frischer Wind nyomán)

Jégboltok nyíltak minden kerületben

Közlekedési úttörők egymást közt

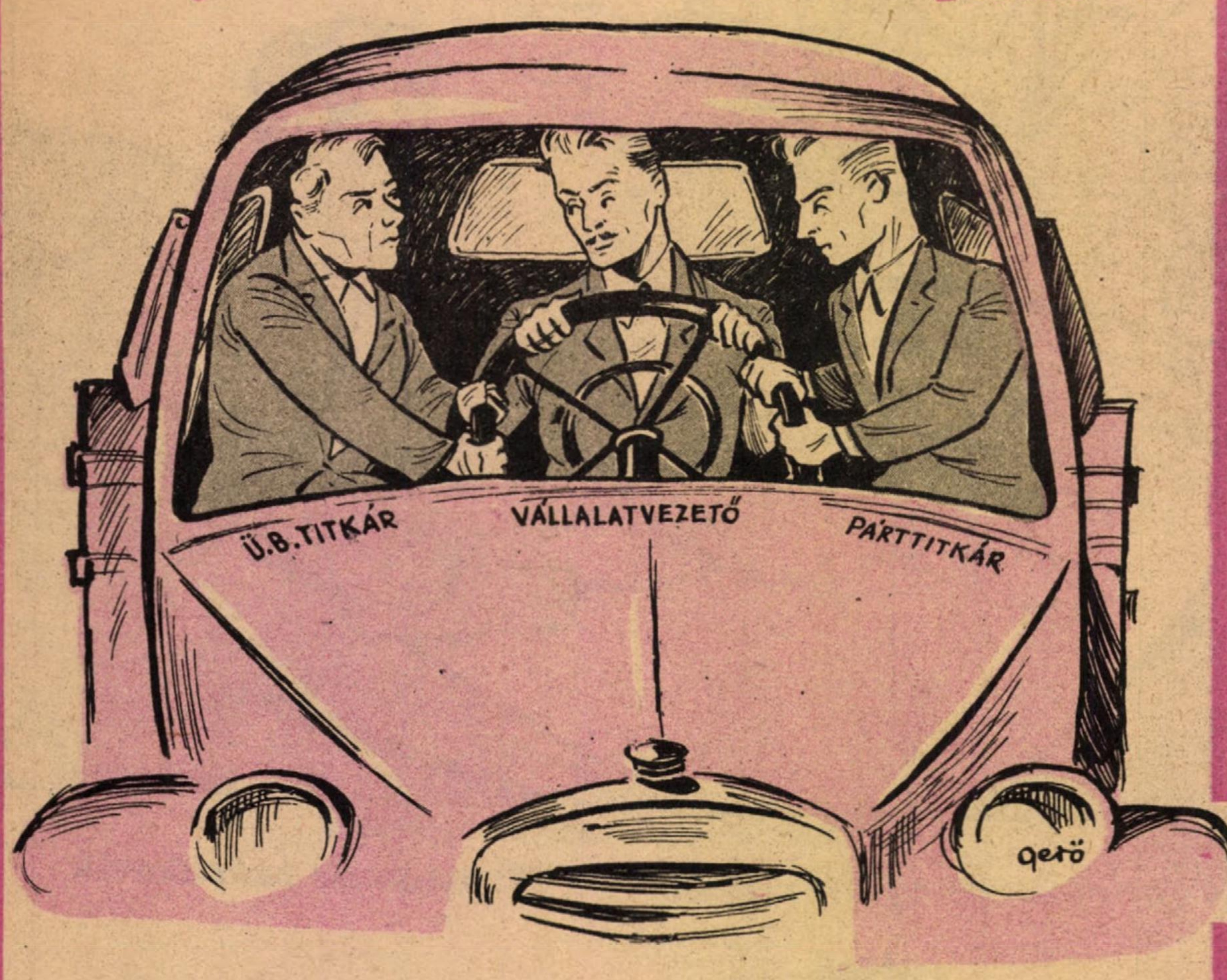
Az úttörő pajtás: Sok baj van velük, az igaz, de azért meglátod, nincs nagyobb öröm, mint amikor már kezdenek járni tudni...

Ha a doktor bürokrata

— Professzor úr, nekem vakbélgyulladásom van!
— Nem érdekel. A kórlap szerint amputálni kell.

Megszívlelte Gerő elvtárs beszédét...

V á l l a l a t v e z e t ő: Bízzák rám a vezetést elvtársak, maguk csak ügyeljenek, hogy jól vezetek-e,..

Imperialisták fohásza Trumanhoz

Truman úr, kegyelmezz nekünk!
Truman úr, hallgass meg minket!

Truman úr, ne tolj ki velünk!
Ó nagyságos Truman úr, csinálj egy szép kis nagy háborút, mert megsokasodott a néped és megkevesedett a mi profitunk!

Ó világosítsd fel a sok buta jenkit, hogy dicső dolog értünk dolgozni, kik szolgálunk téged, ha te szolgálsz minket!

Ó Truman irgalmazz nekünk!
És ti mindnyájan, főszerkesztők, újságírók, riporterek, írjátok, hogy jó dolog a háború!

Mindnyájan, ti filozófusok, Upton Sinclair, Hemingway, meséljetek arról, hogy szép dolog a háború!

És te Spellmann érsek és nemes püspök urak, duruzsoljátok a nép fülébe, hogy áldott a fegyverünk, amit gyártunk a kezébe!

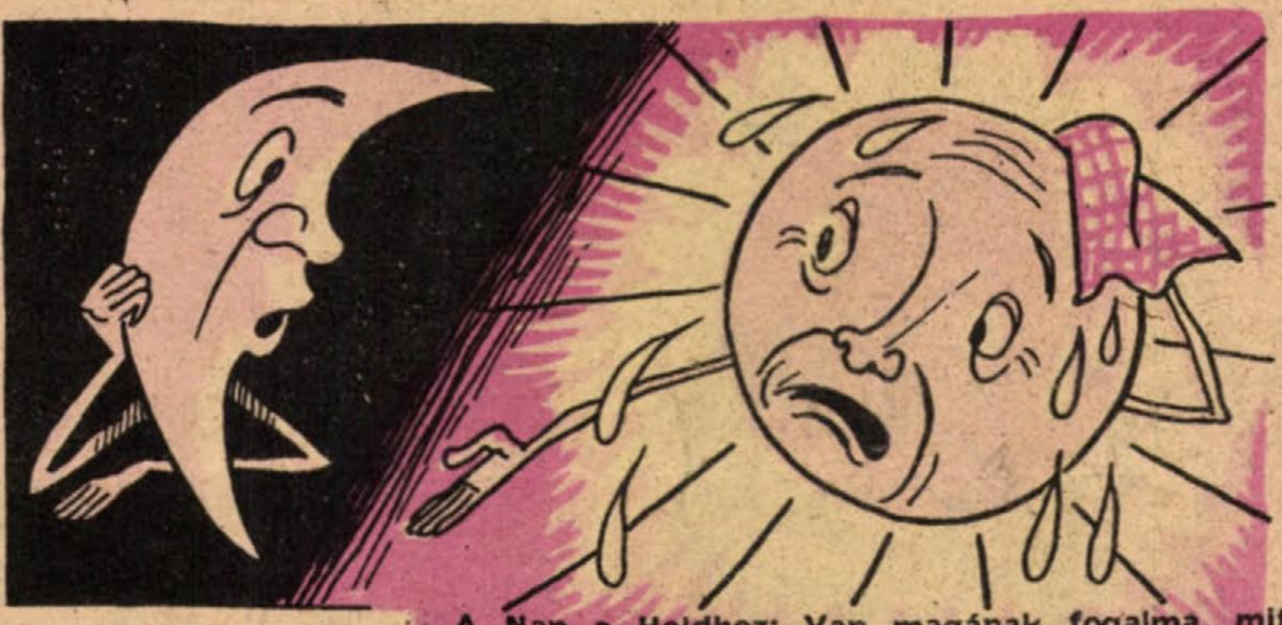
Ti pediglen munkanélküliek, híd alatt alvók, örüljetek, mert munka állhat a házhoz fegyverforgatás képében!
Ti pedig rokkantak, özvegyek, tűnjetek el s ne rontsátok a levegőt, mely tele van profitszaggal!
Ó Truman, kegyelmezz nekünk!
Ó Truman, húsz évig elnök maradhatsz!
Ó Truman, negyven évig elnök maradhatsz!
Ó Truman, hatvan évig elnök maradhatsz!
Ó Truman, fordulj fel, ha nem robbantasz ki nekünk valami cirkuszt!
Hozsánna neked, ó nagyságos Truman úr!

•

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLACS ERNŐ
Szerkesztőség: Budapest, V., Honvéd-utca 10. Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3. Telefon 143—012, 143—017.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépén V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

HARMINCKILENC FOK árnyékban

A Nap a Holdhoz: Van magának fogalma, mit jelent az ebben a szörnyű hőségben egész nap sütni?!...

— Dezső, téged keresnek

— Kiderült, hogy maga nem is lopott. Miért mondta, hogy bűnös?
— Nem bírtam már tovább ezt a pokoli kánikulát, hűvösre akartam kerülni.

Ludas Matyi azt üzeni

KÖZÉRT. Gratuláunk ahhoz az ínycsiklandó munkához, amelyet a Balaton mellett nyaraló dolgozók ellátása és az áruuzsora megszüntetése érdekében végeznek. (Saját szemünkkel láttuk, saját fogunkkal rágtuk és saját gyomorsavunkkal emésztettük meg azt a sárgabarackot egyhatvanért, amelynek éretlenebb és silányabb fajtájáért négy forintot kért Tihanyban egy terebélyes magánszektor.) A munkásüdülők gondnokainak a KÖZÉRT működése óta olyan gyöngyéletük van, hogy állítólag azért nem akarta egyik francia miniszterelnök sem betölteni a bársonyszéket, mert titokban abban reménykedtek, hogy sikerül kifogniok egy konyhafőnöki állást valamelyik siófoki üdülőben.

Darvas Szilárd:

A repcebaglyosi csoda

Juli néni nem volt előkelő belvárosi dáma, hanem csak egyszerű falusi asszony. Épp ezért, akik Repcebaglyoson közelebbről ismerték, azok nem agg konyak-ridikülnek, hanem vén pálinkás szatyornak nevezték, ami az előbbinek falusi változata.

Juli néni foglalkozására nézve úgynevezett istenes asszony volt, amely iparág különösen a felszabadulás után virágzott ki ama falvakban, ahol a kulákok száma magasra, csizmájuk pedig a demokráciához rúgott, ha erre mód adatott. Juli néni tehát abból élt, hogy időnként a Szűz Máriával találkozott, mikoris az isten anyja bizalmas részleteket közölt vele Truman legközelebbi háborús terveiről és egyéb hittitkokról. Ezeket a randevukat a kulákok finanszírozták. Juli néni a malasztot az égből, a látomásokhoz szükséges szilvóriumot pedig a helybeli tehetős gazdáktól kapta. A menyország részéről láthatóan viszont Kukucska plébános úr, az üdvösség helybeli vezérképviselője nyúlt időnként néhány forinttal Juli néni csodalátó hóna alá.

Meg kell hagyni, hogy a Szűzanya részére a Juli nénivel való találkozások elég strapás együttlétet jelentettek. Nem volt elég időnkint kinyilatkoztatnia Truman mindenhatóságát, hanem a legkülönbözőbb tevékenységeket kellett végeznie. Annál inkább, mert Juli néni pálinkától felizgatott hitbuzgalma rendkívül fantáziadúsnak bizonyult. Különös tekintettel a pappal folytatott tanácskozásaira. Máriának hol egy vöröscsillaggal ellátott kígyót kellett fűrészelnie, méghozzá rossz látási viszonyok közt, felhőn ülve, hol egy amerikai csillagos lobogóval ellátott tankot húznia, hol pedig fejből elmondania, az Amerika Hangja előzőnapi adásának kiemelkedő részeit. Ez utóbbit a plébános saját felszentelt kezével verte Juli néni alkoholtól párás fejébe. A kiváló menyországi hírharang előadásaiból egyébként az derült ki, hogy a Szűzanya igen ízesen beszéli a magyar nyelvet s annak tréfás népi fordulatai sem idegenek számára.

— Gyünnek ám az amerikaiak, aztán mehetnek a demokraták a francba — mondta egyszer állítólag könnyes szemmel Juli néninek.

•

Ilyen előzmények után zajlott le a nagy repcebaglyosi csoda. Juli néni kint ült a csendes esti réten, az égre függesztette csodalátó szemeit, nagyott húzott a kezébentartott pálinkásbutykosból, majd várta a hatást, ami nem is maradt el. Ezúttal azonban nem a Szűzanya tűnt elébe, az égi állami áruházakban vásárolt kitűnő minőségű palástjában, hanem egy horgasorrú, szemüveges sovány úriember, két gépesített bárányfelhőn lovagolva.

— Jézus Mária! — kiáltott fel rémülten az istenes asszony és igazán csak a rutinjának köszönhette, hogy el nem ejtette a butykost. — Hiszen ez maga a sátán!

— Hagyjuk leányom ezeket a demokratikus rágalmakat! — intette őt a látomás. — Én Truman elnök vagyok az amerikai menyországból. Gondoltam, mi a fenének vegyük igénybe a szenteket, mikor én sokkal jobban el tudom mondani neked azt, amire szükséged van.

— Legalább egy jelet adj, hogy higyjek neked, szentatyám! — nyögte Juli néni. — Egy égi jelet!

— Itt van! — mondta kegyesen az elnök és leköpött egy negyedkiló rágógumit, ami azonban fennakadt egy galagonyabokron és Juli néni az istennek se találta meg, akárhogy káromkodott.

•

Nyilván ezért is nem hitelesítették a repcebaglyosi csodát, maga a plébános mosván meg Juli néni fejét, amiért egyszerű „józan" paraszteszével meg akarta szüntetni a bürokráciát és kikapcsolni a közvetítőkereskedelmet a hitbéli üzletből. Truman továbbra is a Szűzanyán keresztül üzenget és Juli néni szorgalmasan hordja a túlvilági titkokat és az evilági delirium tremenszet.

KASSO, -KAJÁN-
Nyaralás és vidéke -
Egy kis lábfürdő
A kis telhetetlen
ÜDÜLŐ
— Fiam, én nyugodtan akarok nyaralni, megírom előre az összes anzixokat!
— Na most már készen vagyunk a csomagolással, de hova tűnt megint a Peti?
Már két hete hogy kijöttünk és mást se csináltok, csak sakkoztok!
Aki gyorsan le akar sülni —
MANKÓT VESZEK!
GYÓGYVIZ 40°
— Gyere Lajos utazunk, vége az üdülésnek.
— Ejnye, pedig már majdnem sikerült összeállítani a nyugágyat!
GE-SA-ROL
A JÓ HELY
— Itthon van a felesége Kovács úr?
— Egy pillanat, mindjárt megnézem!
Az első hajtás
Majd bolond leszek begyalogolni a mélyvizig!
Aki csak meleg vízben szeret fürödni
Bürokrata: Sürgősen haza kell utaznom, táviratot kaptam, hogy távollétemben elintéztek egy aktát!
ÚT IDE!
— Mit hordja már napok óta a Balaton vizét, zsíros gazda?
— Talán sikerül jövőre kimernem, hogy ne füröd-hessenek itt a munkások!
Fószezon az erdőben
Az újító kiránduló
Hűvösön a munkás
a bérosaló

1000 ruha

Ha azt hallom: „1000 köbméter fa", ceruzát és papírt kell ragadnom, szakembert kell kérdeznem, mennyi is lehet az az ezer köbméter fa, úgy szemre. Ha azt mondja valaki, hogy ez vagy az az üzem ikszezer folyóméter fonalat gyárt, bíz én nem tudom, hány spulni lehet az, soknak vagy kevésnek mondanám-e, ha látom. De amikor az elvtársak, akik ebben az üzemben kalauzolnak, elárulják, hogy a Férfiruhaipari N. V.-ben naponta 1000 rend ruha készül (azt a 2—300 ballonkabátot nem is számítva), eltátom a szám, és pontosan tudom, hogy naponta 1000 rend ruha nagyon szép teljesítmény, ezer rend ruha sok ruha, s elképzelem azt az égigérő ruhásszekrényt, amibe ezt az 1000 rend ruhát bele lehet akasztani. Élüzemnek kell lennie annak a ruhagyárnak, amely naponta megtölt egy ilyen gigászi szekrényt. Az is.

Amint végiggyalogoljuk a négyemeletes üzem napfényes, hatalmas munkatermeit s hallom a sokszáz varrógép ritmikus muzsikáját, már nem csodaként gondolok az ezer ruhára. — A munka egyre jobb megszervezésével két óra húsz percre szorítottuk le az egy ruha elkészítésére szükséges időt — mondja kísérőm és mindjárt hozzáteszi: — de azon vagyunk, hogy ezt az időt is csökkentsük.

Magyarországon még sohasem működött konfekcióüzem ilyen nagyüzemi termeléssel. S mondják, hogy az üzem kapacitását növelni kell, mert a szükséglet típusruhákban éppúgy, mint a minőségi termelésben egyre növekszik. De miközben hallgatom, milyen nehéz és izgalmas körülmények között született meg ez üzem annakidején, s hogy a gyárban dolgozóknak csak kisebb része tagja a Pártnak, de ez a kisebb rész példátmutató munkájával magávalragadja a pártonkívülieket — mondom, miközben mindezt hallgatom, képzeletem megint visszakalandozik az 1000 ruhához.

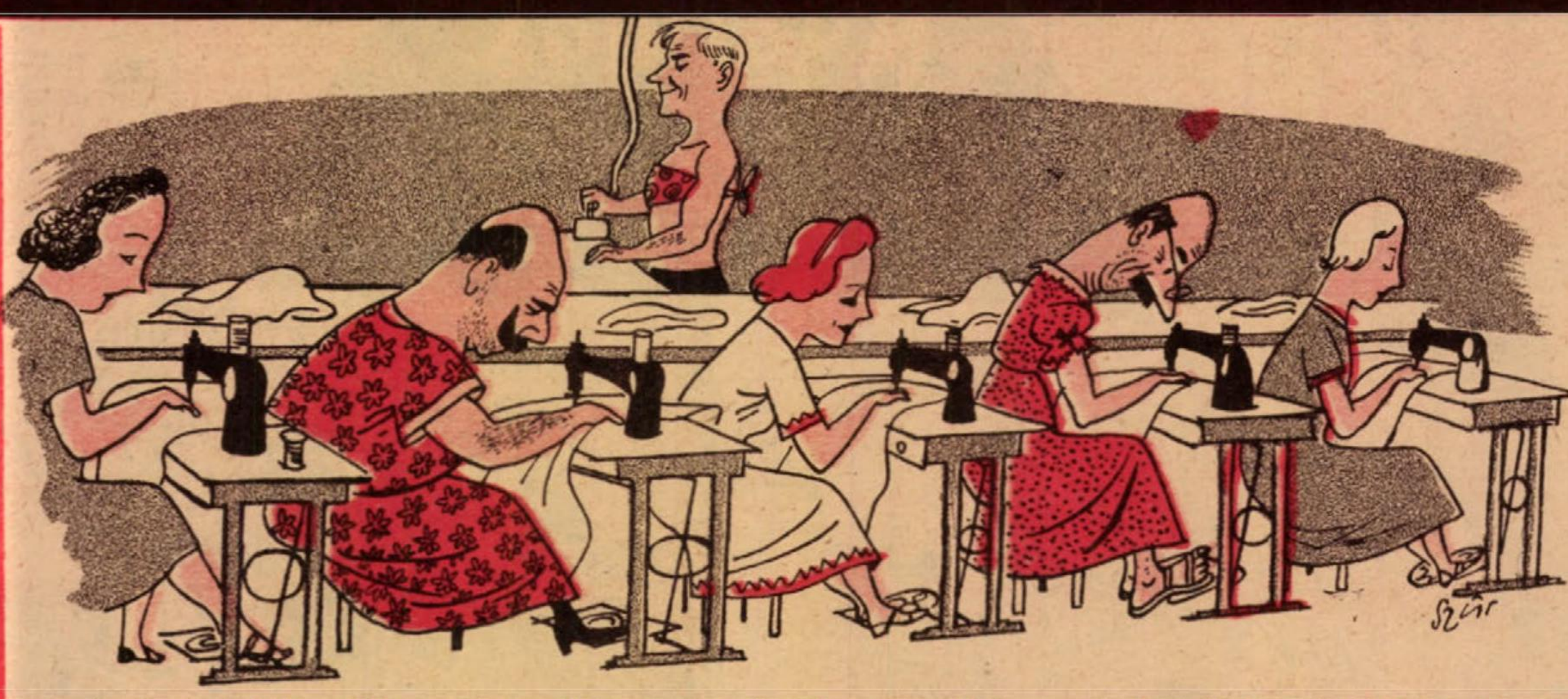
1000 ruha... Ha egyetlenegy napig csak az én részemre dolgozna ez az üzem, ruhaszükségletem 5—6000 évre biztosítva volna. 1000 ruhának 9000 zsebe van legalább, s ha véletlenül valamelyik ruhám egyik zsebében felejteném a villamosbérletemet átöltözéskor, másnap 9000 zsebet kellene átkutatnom, ami öt másodpercet szánva egy zsebre, csaknem 13 teljes órát venne igénybe. Arról nem is beszélve, hogy körülbelül 200 méter hosszú szekrényt kellene csináltatnom, ha az ezer ruhámat szépen be akarnám akasztani egymásmellé.

Igen, napi 1000 ruha sok. De a dolgozó népnek, amely a tőkésuralom sötét évtizedei alatt nagyon kikopott a ruháiból — kevés. Ezért kap egyre több és több rendelést a ruhagyár, ezért fogja emelni termelését és termelékenységét, ezért fog lépést tartani az életszínvonal emelkedésével.

(—)

Jövő héten: Ludas Matyi a SZTÁLIN-HÍD építkezésénél

Ludas Matyi a FÉRFIRUHAIPARI NV.-ben

A ballonkabát-osztályra, ahol eddig csupa nő dolgozott, néhány gyakorlott férfimunkást helyeztek át a termelés fokozására. Hogy a nők érzékenységét meg ne sértsék, felmerült az az ötlet, hogy a férfiak is női ruhában dolgozzanak. A kivitelre azonban nem került sor, mert kiderült, hogy a ballonkabát-osztály női dolgozói inkább az üzem érdekeit tartják szem előtt, mint az érzékenységet.

Volt idő a gyárban, amikor a zakók késõbben készültek el, mint a nadrág s emiatt nem tudták a teljes öltönyt idejében szállítani.

Azóta annyira megjavult a helyzet, hogy ma a nadrágok készülnek el lassabban és most emiatt nem tudják a teljes öltönyt idejében szállítani. Képünk egy türelmetlen zakót ábrázol, amint kínjában Fábián Ü. B.-titkár nadrágját kéri el, mert szerinte nadrág nélkül nem élet az élet.

De miután Fábián elvtárs sem tud nadrág nélkül élni, inkább ígéretet tett, hogy hamarosan minden zakó megkapja az ő párját, az élesre vasalt, snájdig nadrágot.

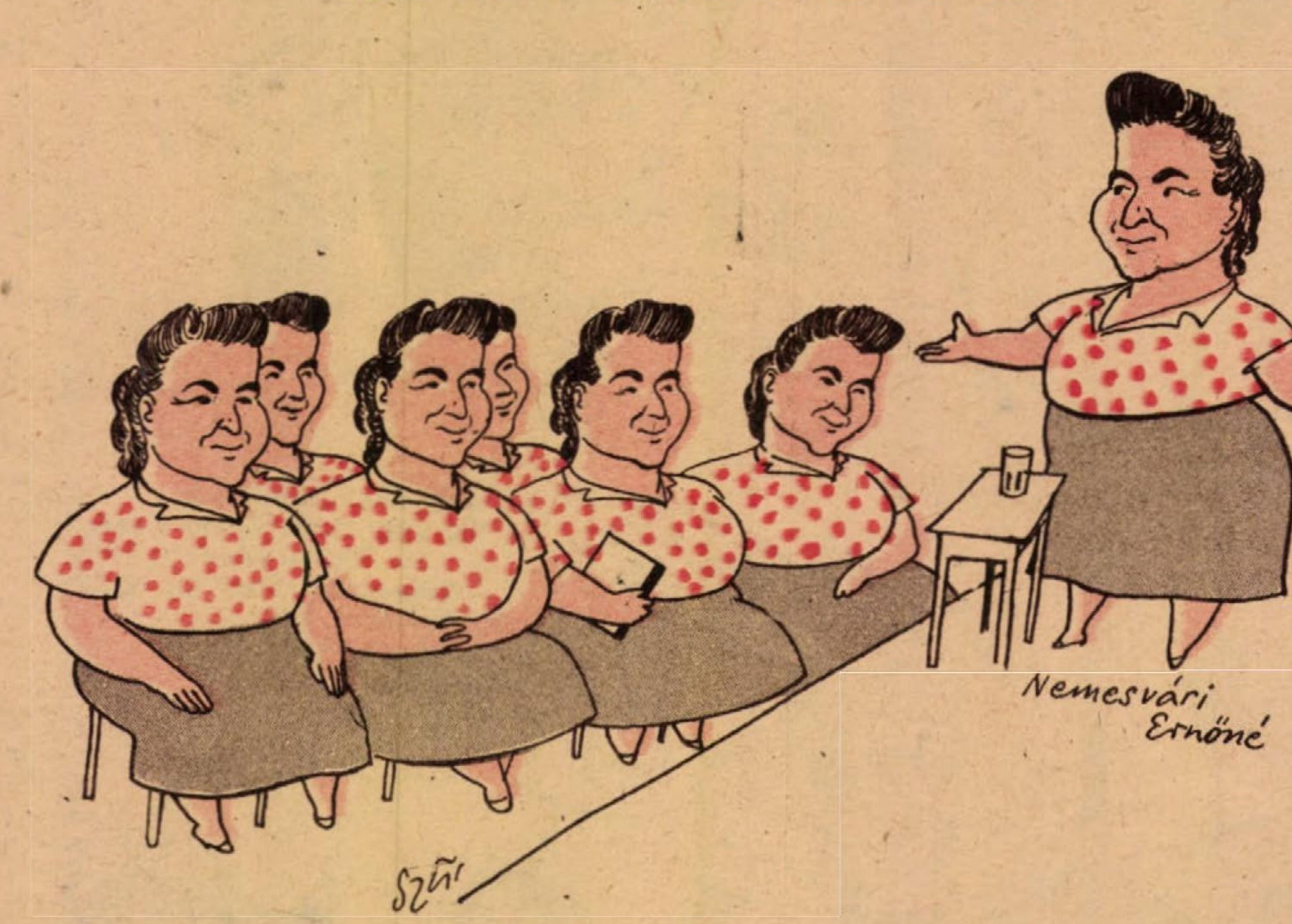

Pap Imre sztahánovista, munkaérdemrendes élmunkás, az üzem legkiválóbb szabásza s egyben a férfiruhaipari szakma legjobb dolgozója.

Látogatásunk során Diera elvtárs *vezetett végig* minket a gyáron. Diera elvtárs munkásként kezdte pályáját most a vállalatvezető referense, s egy frissen szerzett doktori diploma büszke tulajdonosa. A magunk részéről meggyőződtünk arról, hogy nemcsak a vezetésre, de az idegenvezetésre is kiválóan alkalmas.

Mindent Nemesváriné...

A négyszáztagú gyári MNDSz-csoport vezetője Nemesvári elvtársnő, bár ha a négyszáz közül négyet aktívnak mondunk, akkor megszépítettük a valóságot. A gyáriak szerint minden MNDSz-munkát Nemesváriné végez egymaga és az értekezleteken is csak akkor lehetne a tagságot látni, ha Nemesváriné önmagát több példányban jelentetné meg.

Kultúrmunkások, előre!

A cím senkit ne tévesszen meg, mert a kultúrmunkások egyelőre hátra vannak a munkával, nyeli is az aszpirineket emiatt Ácsné, aki többek között kultúrfelelős is.

Nem véletlenül sikerült egy kultúrbizottsági jegyzőkönyvet végigolvasnom, amelynek öt napirendi pontja volt.

Az első pont azt mondja:

Az énekkar munkája nem kielégítő, mert... de azt nem mondja meg, hogy miért. Úgy látszik, sejtették, hogy jön a Ludas Matyi.

A második pont azt mondja:

A színjátszócsoport nagy eredményeket ért el, de... de... azóta dádá neked csúnya színjátszó csoport, visszaesett, mi az, hogy visszaesett, nincs sehol.

Pedig színjátszóban nincs hiba, mindenki játszik, ha arról van szó, hogy valami társadalmi munkát kell vállalni. Az „Angyika térdekalácsa", „Elmegy az utolsó vicinális". és a „Beteg szüléket ápolok" című életképek gyakran műsoron vannak.

A harmadik pont azt mondja:

Volt tánccsoport, de már nincsen. Na igen, ilyenkor nyáron nemigen van kedve az embernek táncolni, legfeljebb este a „Vidám Egér"-ben, de ott is tangót és bolerót vagy a kettőt együtt, nem ismerem ki magamat ezekben a táncdolgokban.

A negyedik pont azt mondja:

A könyvtárost megrójuk és meg is van róva több soron keresztül, de hát úgy kell neki, ha egyszer könyvtári munkáját nagyítóval sem lehet fölfedezni. Az olvasókkal nem foglalkozott s egy beteg csiga szorgalmával kínálta őszi, téli, nyári unalomban szenvedőknek Solochovot, Szimonovot és a többieket.

(Noha én nem lennék a könyvtárossal szemben ilyen szigorú, láttam azért egy könyvvel ellátott egyéniséget a gyárudvaron keresztül haladni, amint éppen „Jack, a borzalmas hasfelmetsző szerelmei" című romantikát olvasta.)

Az ötödik pont azt mondja:

Na végre, végre, végre, ez megdicséri a kultúrpropagandistát. Brávó, ezt már szeretem, könyvjutalmat és dícséretet tartalmaz az ötödik napirendi pont.

A hatodik napirendi pont a Ludas Matyi zárszava:

Hagyja abba az aszpirinebédelést és a kalmopirin-vacsorát Ács elvtársnő, szedje ráncba a társaságot, ami egyelőre nincsen és ha ez így lesz, a cikkíró a legközelebbi jegyzőkönyvben csupa dícséretet fog olvasni.

T. Béla korára nézve 15 éves, beosztására nézve a műszerészműhely tanulója. Az egész üzem egyetért abban, hogy ifjú barátunk nem bajnoka a jó modornak. Sőt. Nagyon is nem. Nemrégen elővette őt Ács elvtársnő, s munka után hazafelé oktatgatta arról, milyen rút dolog a szemtelenség. A legényke hallgatta, hallgatta, aztán így szólt:

— Mit szólna a férje, Ács elvtársnő, ha minket most kettesben látna?